

«Miljøterapeuten» av Kjell Gustumhaugen

Som fagbokforfatter innenfor miljøterapi er jeg strålende fornøyd med at en miljøterapeut har skrevet en bok om miljøterapi på barnevernsinstitusjoner. Det er viktig at det ikke bare er psykologer som skriver faglitteraturen på vårt felt. Da jeg og psykologkollega Andrea Fresk holdt innlegg på barnevernkonferansen i 2016 oppfordret vi miljøterapeuter til å ta ansvar for holde innlegg og skrive om faget.

Den er lett å lese, jeg ble dratt inn i fortellingene om matpakker, om haier som kanskje tisser, samarbeidet med skolen, alle små samtaler på sengekanten

Jeg har valgt ut to sitater som viser hvor krevende det kan være å fylle miljøterapeutrollen:

- "Det som kan være tøft å orke i denne jobben, er å stå i kaos og avvisning over tid uten å miste fotfestet som varm, kjærlig og tålmodig voksen"
- "Alt jeg selv er og alt jeg vet om å være et godt menneske, blir tvunget til å tre frem. Her må jeg være den beste utgaven av meg selv hele tiden"

Jeg liker at han viser det store behovet som miljøterapeuter har for veiledning og refleksjon, for å være en trygg voksen over tid. Han viser at både teamleder og veileder er viktige her. Jeg liker at han viser barnas behov for god tid og en hverdag fylt med helt vanlige ting som frokost, skole, samtaler og lek. Selv om det er mange ulike voksne. Fint at han tydeliggjør hvor skjørt det kan være

Jeg synes det er synd at han ikke utdyper hvordan avvisning kan se ut når barnet blir fysisk utagerende. Jeg slet selv med dette da jeg skulle beskrive miljøterapeutens opplevelser, men det hadde vært fint med en beskrivelse fra en med førstehåndserfaringer.

Jeg synes han virker litt undrende til sin egen rolle. Han kunne gjerne vist mer selvsikkerhet på miljøterapeutenes vegne.

Han kunne gjerne hatt enda mer fokus på utviklingsperspektivet som institusjonene har i det miljøterapeutiske arbeidet, for å tydeliggjøre behovet noen barn har for langtidsplasseringer og han kunne også vist forståelse for at familiefokus og samarbeid med familien kan være viktig for barnas utvikling mens de er plassert.

Heine Steinkopf og Eva Dønnestads bidrag understreker hvor viktig miljøterapeutenes arbeid er for barn med utviklingstraumer og setter Gustumhaugens beskrivelser inn i rammeverket som Traumebevisst omsorg gir. De understreker hvor viktig det er at miljøterapeuten kjenner seg selv og er bevisst på hva som ligger bak barnas adferd. De har like mye fokus på den voksnes fungering som på barnets smerte. De fokuserer også på betydningen av kollegastøtte.

Lene Amble, psykolog, fagbokforfatter, veileder og foredragsholder.